

EDITORIAL DE MÚSICA
BOILEAU

c/. Provença, 287
Tels. [34] 932 155 334 - [34] 934 877 456 - Fax [34] 934 872 080
08037 BARCELONA (Spain)
www.boileau-music.com boileau@boileau-music.com

Prefaci

El repertori cambrístic d'Enric Granados ha estat descuidat durant molts anys. Gran part de les seves obres per a petita formació ha restat inèdita quasi fins a dia d'avui i les poques edicions existents eren escassament fidelis als manuscrits originals. Això ha portat a la situació que les seves composicions per a violí i piano fossin les menys conegudes de les seves obres a excepció, potser, del seu repertori coral o orquestral. Aquesta publicació neix amb la intenció de reparar aquest dany. A partir dels textos custodiats al Museu de la Música de Barcelona i la Biblioteca Nacional de Catalunya, s'han confeccionat dos volums amb gairebé tot el seu catàleg per a violí i piano. Un amb les seves obres més breus i el que ara ens ocupa amb la *Sonata per a violí i piano*.

Val a dir que aquesta és una obra que porta anys editada com a peça d'un sol moviment, encara que existís un segon moviment complet i els apunts d'un quart sense finalitzar. El tercer moviment està desaparegut. Hi ha diversos manuscrits d'obres inacabades per a piano i violí que apareixen sota les indicacions d'«Adagio», «Romança» o «Andante», però cap fa referència a la *Sonata*, de manera que —fins que es trobi una altra cosa o redescobrim algun moviment més— hem de considerar el tercer moviment perdut.

Aquesta edició presenta els dos primers moviments de l'obra, dedicada al violinista francès Jaques Thibaud (1880-1953). El manuscrit no porta la indicació de la data de composició, per la qual cosa hem de deduir que va ser escrita probablement algun temps després del novembre de 1908: primera data de la qual es conserven testimonis que toquessin junts compositor i dedicatari.

El llenguatge utilitzat en el primer moviment situa l'obra a cavall entre la tradició romàntica del segle XIX i la música francesa de principis del XX. Especialment manté punts en comú amb la música de Fauré, el que no ens ha de sorprendre, ja que Granados va estudiar amb Charles de Bériot i era íntim amic de Ricard Viñes, uns dels intèrprets més famosos de la música del *fin de siècle*. L'obra incorpora harmonies modals que es combinen amb elements tonals i cromàtics, acords de setena, de novena i un ús molt personal de l'accord augmentat. Melòdicament, la part del violí es basa en un tema inicial introduït en el cinquè compàs; al llarg de tot el primer moviment, les diferents idees musicals prenen com a referència aquesta frase.

El segon moviment és un Scherzo, tal com indica el seu títol en el manuscrit de la general, tot i que a la particel·la de violí hi figura també el títol d'«Intermedio». La seva forma ternària és la d'un scherzo clàssic: ABA sense coda. Estilísticament, la primera part d'aquest moviment continua el llenguatge d'arpegis i escales utilitzat en el segon

Preface

The chamber music repertoire by Enrique Granados has not received the attention that it deserves for many years. A great part of his works for chamber ensembles is still unpublished today and the few existing editions are hardly faithful to the original manuscripts. This situation has caused his violin and piano works to be the least known of his compositions with the exception of his choral or orchestral works. This publication hopes to change this situation. Based on manuscripts in the collections of the Music Museum of Barcelona and the National Library of Catalonia we have created two volumes which include almost all his music for violin and piano. One of his shortest works, and that which is included here, is the *Sonata for Violin and Piano*.

It is necessary to explain that this work was published many years ago as a single movement composition. However, there is a manuscript with a complete second movement and sketches for an incomplete fourth movement. The third movement has been lost. There are several manuscripts of unfinished works for piano and violin that are in forms such as «Adagio», «Romanza» or «Andante» but none have any reference to the *Sonata* so until something else is found or re-discovered we must consider the third movement lost.

This edition presents the first two movements, both dedicated to the French violinist Jaques Thibaud (1880-1953). The manuscript is not dated. However, since the earliest known performance given by the composer and violinist was in November, 1908 we can deduce that the work was written after that time.

The musical language of the first movement is somewhere between the Romantic tradition of the 19th Century and French music of the early 20th Century. There are certain points in common with the music of Fauré, which is not surprising since Granados studied with Charles de Bériot and was a close friend of Ricardo Viñes, one of the most famous pianists of the *fin de siècle* musical world. The work incorporates modal harmonies which are combined with tonal and chromatic elements, seventh and ninth chords as well as a highly personal use of augmented chords. Melodically the violin part is based on the opening theme, which is introduced in the fifth measure. Throughout the first movement the various musical ideas use this phrase as a reference point.

The second movement is titled *Scherzo* in the complete manuscript although in the manuscript of the violin part there is also another title—«Intermedio». The form is a classic scherzo in ternary form: ABA without a coda. Stylistically the first part of this movement continues the language of arpeggios and scales used in the second theme of the first movement. The middle section has a

Prefacio

El repertorio camerístico de Enrique Granados ha sido descuidado durante muchos años. Gran parte de sus obras para pequeña formación permanecía inédita casi hasta el día de hoy y las pocas ediciones existentes eran escasamente fieles a los manuscritos originales. Esto ha llevado a la situación de que sus composiciones para violín y piano fueran las menos conocidas de sus obras a excepción, quizás, de su repertorio coral u orquestal. Esta publicación nace con la intención de reparar dicho daño. A partir de los textos custodiados en el Museo de la Música de Barcelona y la Biblioteca Nacional de Catalunya, se han confeccionado dos volúmenes con casi todo su catálogo para violín y piano. Uno con sus obras más breves y el que ahora nos ocupa con la *Sonata para violín y piano*.

Cabe decir que ésta es una obra que lleva años editada como pieza de un solo movimiento, aunque existiera un segundo movimiento completo y los apuntes de un cuarto sin finalizar. El tercer movimiento está desaparecido. Hay varios manuscritos de obras inconclusas para piano y violín que se encuentran bajo las indicaciones de «Adagio», «Romanza» o «Andante», pero ninguno hace referencia a la *Sonata* de modo que —hasta que se encuentre otra cosa o redescubramos algún otro movimiento— debemos considerar el tercero movimiento perdido.

Esta edición presenta los dos primeros movimientos de la obra, dedicada al violinista francés Jaques Thibaud (1880-1953). El manuscrito no lleva su fecha de composición, por lo que tenemos que deducir que fue escrita probablemente algún tiempo después del noviembre de 1908: primera fecha de la que se conserva testimonios de que tocaran juntos compositor y dedicatario.

El lenguaje utilizado en el primer movimiento sitúa la obra a caballo entre la tradición romántica del siglo XIX y la música francesa de principios del XX. Especialmente mantiene puntos en común con la música de Fauré, lo que no debe sorprendernos, puesto que Granados estudió con Charles de Bériot y era íntimo amigo de Ricardo Viñes, unos de los intérpretes más famosos de la música del *fin de siècle*. La obra incorpora armonías modales que se combinan con elementos tonales y cromáticos, acordes de séptima, de novena y un uso muy personal del acorde aumentado. Melódicamente, la parte del violín se basa en un tema inicial introducido en el quinto compás; a lo largo de todo el primer movimiento, las distintas ideas musicales toman como referencia esta frase.

El segundo movimiento es un Scherzo, tal como indica su título en el manuscrito de la general, aunque en la particela de violín figura también el título de «Intermedio». Su forma ternaria es la de un scherzo clásico: ABA sin coda. Estilísticamente,

tema del primer moviment. La secció intermèdia té un caràcter de vegades més popular i de vegades més arcaïc, fins i tot amb ressonàncies medievals que recorden a la seva òpera *Follet*.

La part de piano és molt llegible i les seccions que en el manuscrit han estat ratllades coincideixen amb la part de violí. La part de violí és una còpia final en tinta, que sembla haver estat preparada per a la interpretació, o almenys està en excel·lents condicions per a fer-ho. Encara que hi ha diversos compassos que Granados va tatxar a la part de piano, no hi ha dubtes en les notes del manuscrit i el fet que hi hagüés una còpia per a violí en tinta ens porta a creure que es tracta d'un pensament final sobre com havia de ser aquest moviment.

El fet que el dipòsit de la família Granados quedés dividit de manera arbitrària entre els fons del Museu de la Música, la Biblioteca Nacional de Catalunya i el desaparegut Centre de Documentació de la Generalitat, pot ser el motiu pel qual ningú s'hagüés adonat que aquesta *Sonata* es constituïa en quatre moviments i el segon dels quals estava completat (tot i fos que de difícil lectura) El manuscrit d'aquest moviment es troba al Museu de la música amb el número de catàleg 02.1389.

character that alters between being at times "popular" and other times archaic, including medieval echoes which recall Granados' opera *Follet*.

The piano part is very readable and the sections that have been crossed out coincide with the violin part. The violin part is a final copy in ink, that seems to have been prepared for performance or at least it is in excellent condition to be performed. Although there are several measures that Granados crossed out in the piano part, there are no doubts to the notes in the manuscript and the fact that there is a final violin copy in ink leads us to believe that this was a final thought on what this movement should be.

The fact that the Granados family archive was divided in an arbitrary manner between the collections of the Music Museum, the National Library of Catalonia and the now closed Center for Musical Documentation of the Generalitat could be the reason why no one realized that the *Sonata* was conceived in four movements and that the second movement had been completed (although it was difficult to read). The manuscript of this movement is preserved in the Music Museum with the Catalogue number 02.1389.

la primera parte de este movimiento continúa el lenguaje de arpegios y escalas utilizado en el segundo tema del primer movimiento. La sección intermedia tiene un carácter a veces más popular y a veces más arcaico, incluso con resonancias medievales que recuerdan a su ópera *Follet*.

La parte de piano es muy legible y las secciones que en el manuscrito han sido tachadas coinciden con la parte de violín. La parte de violín es una copia final en tinta, que parece haber sido preparada para la interpretación, o al menos está en excelentes condiciones para permitirlo. Aunque hay varios compases que Granados tachó en la parte de piano, no hay dudas en las notas del manuscrito y el hecho de que hubiera una copia para violín en tinta nos lleva a creer que se trata de un pensamiento final sobre cómo debía ser este movimiento.

El hecho de que el depósito de la familia Granados quedara dividido de manera arbitraria entre los fondos del Museo de la Música, la Biblioteca Nacional de Cataluña y el desaparecido Centro de Documentación de la Generalidad, puede ser el motivo por el que nadie se hubiera dado cuenta de que esta *Sonata* se constituía en cuatro movimientos y el segundo de los cuales estaba completado (aunque fuera de difícil lectura) El manuscrito de este movimiento se encuentra el Museo de la música con el número de catálogo 02.1389.

Mac McClure

a Jaques Tibaud

Sonata

Violí i Piano / Violin and Piano / Violín y Piano

Enric Granados

(1867-1916)

Revisió / Review / Revisión
Mac Mc Clure

Lentamente con molta fantasia

Violin

Piano

Lentamente con molta fantasia

5

8

11

rall.

ppp

a tempo

14 *a tempo*

poco a poco animando e un poco cresc.

poco animando e cresc.

molto appassionato

16

ff

intenso

ff

dim.

animando

dim. assai

animando

appassionato

22 *dim. molto*

poco f

24 *poco f*

Poco meno

26 *Ped.* *animando*

*pp morendo e **

28 *animando* *Ped.*

||
Scherzo

Violin **Piano**

Allegro

Allegro

ppp

ppp con el pedal de sordina

f

apasionado

The musical score consists of five staves of piano music. The top staff is in common time (indicated by a 'C') and has a key signature of one sharp. The second staff is also in common time and has a key signature of one sharp. The third staff is in common time and has a key signature of one sharp. The fourth staff is in common time and has a key signature of one sharp. The bottom staff is in common time and has a key signature of one sharp.

Performance markings include:

- dim molto* (diminuendo molto) above the first staff.
- pp* (pianissimo) below the second staff.
- 8va-* (octave down) above the fifth staff.

Large grey circles highlight specific notes across the score, indicating points of interest or performance techniques. One circle is on the first staff, another on the second staff, one on the third staff, one on the fourth staff, and one on the fifth staff.